

Міністерство освіти і науки України

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АВТОМОБІЛЬНО-ДОРОЖНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

Методичні вказівки
до контрольної роботи з дисципліни
«Міжнародна інноваційна діяльність»
для студентів заочної форми навчання
галузі знань 0305 – «Економіка та підприємництво»
напряму підготовки 6.030503 – «Міжнародна економіка»

Затверджено
методичною радою
університету
протокол № від

Харків 2015

Укладачі: А.В. Нікітіна

Кафедра міжнародної економіки

Навчальна дисципліна «Міжнародна інноваційна діяльність» забезпечує наукову основу досягнення світового економічного простору. Метою вивчення предмету є формування у майбутніх фахівців-економістів системи теоретичних знань, умінь та практичних навичок з методології та інструментарію здійснення інноваційної діяльності, розробки й обґрунтування заходів щодо фінансування, державного регулювання, стимулювання інноваційної діяльності.

Курс присвячений широкому колу питань, пов'язаних з розкриттям сутності міжнародної інноваційної діяльності, вивченням життєвого циклу інновацій, форм та видів інновацій; методології та механізму управління інноваційною діяльністю; особливості ціноутворення на наукомістку і науково-технічну продукцію; методологічних основ оцінювання ефективності інноваційної діяльності та інноваційних проектів; показників економічної ефективності інноваційних проектів.

Програма вивчення дисципліни «Міжнародна інноваційна діяльність» складена у відповідності зі значенням дисципліни та за структурно-логічною схемою, передбаченою освітньо-професійною програмою бакалавра, і охоплює два модулі:

- модуль I «Теоретичні основи міжнародної інноваційної діяльності»;
- модуль II «Методологічні та методичні засади оцінювання ефективності міжнародної інноваційної діяльності».

Основною метою викладання дисципліни «Міжнародна інноваційна діяльність» є формування у майбутніх фахівців-економістів системи теоретичних знань, умінь та практичних навичок з методології та інструментарію здійснення інноваційної діяльності, розробки й обґрунтування заходів щодо фінансування, державного регулювання, стимулювання інноваційної діяльності.

Зазначена мета передбачає такі завдання вивчення курсу студентами:

- вивчити категоріальний апарат, який визначає сутність процесів, що відбуваються у сфері міжнародної інноваційної діяльності; життєвий цикл інновацій, форми та види інновацій; методологію та механізм управління інноваційною діяльністю; основні концепції, поняття, методи і підходи, які використовуються у світовій практиці при аналізі та прийнятті управлінських рішень щодо здій-

снення міжнародної інноваційної діяльності;

- дослідити особливості ціноутворення на наукомістку і науково-технічну продукцію; методологічні основи оцінювання ефективності інноваційної діяльності та інноваційних проектів; показники економічної ефективності інноваційних проектів; цілі, принципи та завдання системи фінансування, види та джерела підтримки інноваційної діяльності; систему державного регулювання і стимулювання інноваційної діяльності;

- вміти використовувати інструментарій інноваційного менеджменту; розраховувати ціну на наукомістку і науково-технічну продукцію; обчислювати показники ефективності проектів, обґрунтовувати доцільність реалізації проекту;

- врахувати вплив інноваційних процесів на економіку держави та підприємства;

- визначити перспективи впровадження інновацій у виробничий процес;

- здійснювати економічне оцінювання соціальних результатів інноваційної діяльності.

Предметом вивчення дисципліни «Міжнародна інноваційна діяльність» є методологія та інструментарій здійснення міжнародної інноваційної діяльності.

У ході вивчення дисципліни застосовуються лекційна та семінарська форми проведення занять, робота студентів над контрольними роботами та тестовими завданнями, ознайомлення з монографічною та періодичною літературою. Тільки поєднання всіх форм вузівського навчального процесу дасть змогу забезпечити підготовку висококваліфікованих спеціалістів, здатних ефективно працювати в умовах ринкової економіки.

Таким чином, творчий підхід до теоретичних знань, навичок і вмінь сприяє підвищенню конкурентоспроможності майбутніх фахівців на вітчизняному та міжнародному ринку праці.

I. ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ «МІЖНАРОДНА ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ»

Блок змістовних модулів (розділ) 1 ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ МІЖНАРОДНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Змістовий модуль (тема) 1

Інновації: становлення та сучасні тенденції розвитку

Поняття «інновація» в інноваційній діяльності. Класифікація інновацій. Становлення та розвиток теорії інновацій. Класична школа. Неокласична школа. Кейнсіанська теорія. Неокласичний ренесанс. Визначення інновацій за Й. Шумпетером. Теорія «довгих хвиль» М. Кондратьєва. Місце та роль інновацій у системі господарювання. Поняття й зміст міжнародної інноваційної діяльності. Задачі і функції міжнародної інноваційної діяльності. Характеристика інноваційної діяльності. Основні причини виникнення та поширення інновацій. Інтелектуальний продукт. Інтелектуалізація виробничої діяльності, використання високих інформаційних технологій, екологічність.

Сучасні світові тенденції розвитку міжнародних інновацій.

Змістовий модуль (тема) 2

Інноваційний менеджмент в системі управління організацією

Суть і завдання інноваційного менеджменту. Основні цілі, завдання та функції інноваційного менеджменту. Основні якісні характеристики інноваційного менеджменту. Основні етапи механізму управління інноваційною діяльністю. Сутність сфери інноваційної діяльності. Сучасні підходи до визначення інновацій: статистичний та динамічний. Інноваційна діяльність. Сутність інноваційного продукту та інноваційної продукції. Відтворююча функція інновацій. Інвестиційна функція інновацій. Стимулююча функція інновацій. Об'єкти інноваційної діяльності. Суб'єкти інноваційної діяльності. Система класифікації інновацій. Життєвий цикл інновацій. Інноваційний процес.

Змістовий модуль (тема) 3

**Стратегічне управління інноваційною діяльністю підприємства
в глобальному середовищі**

Сутність та складові елементи інноваційної політики підприємства. Стратегічні інноваційні цілі.

Планування інновацій. Система планування інновацій на підприємстві. Види планів. Оперативне планування. Стратегічне планування. Розробка інноваційної стратегії. Особливості інноваційної стратегії. Стратегічний діагноз. Стратегічний аналіз. Формування стратегії. Оцінка програм. Реалізація стратегії. Стратегічний контроль. Види інноваційних стратегій та їх співвідношення. Наступальна інноваційна стратегія. Захисна інноваційна стратегія. Імітаційна інноваційна стратегія. Залежна інноваційна стратегія. Традиційна інноваційна стратегія. Інноваційна стратегія «за нагодою».

Методи управління вибором інноваційних стратегій підприємства. GAP-аналіз. Стратегічна модель Портера. Матриця Бостонської консультативної групи. STP-аналіз.

Змістовий модуль (тема) 4

Особливості ціноутворення на наукомістку і науково-технічну продукцію в умовах висококонкурентних ринків

Сутність ціноутворення та ціни. Основні функції ціни: облікова, стимулююча, розподільча. Основні методи ціноутворення на інноваційну продукцію. Витратний метод: переваги та недоліки. Агрегатний метод: особливості застосування. Параметричний метод: етапи розрахунків.

Сутність стратегій ціноутворення в інноваційній сфері. Стратегія зняття вершків: загальна характеристика, особливості застосування у сучасних умовах. Стратегія проникнення (упровадження) на ринок: вимоги до впровадження у довгостроковій перспективі. Стратегія психологічної ціни: переваги та недоліки. Стратегія проходження за лідером у галузі або на ринку: особливість та загальна характеристика. Нейтральна стратегія ціноутворення: особливості застосування у розрізі певних груп товарів. Стратегія ковзної падаючої ціни: загальна характеристика. Стратегія переважної ціни: основні засади до впровадження. Стратегія змінної ціни: вимоги до застосування та стратегія переважної ціни. Стратегія гнучкої ціни: загальні характеристики, спільні та відмінні риси. Стратегія встановлення цін на вироби, зняті з виробництва, випуск яких припинений: загальна характеристика та відмінності у застосування на високотехнологічних ринках.

Змістовий модуль (тема) 5

Система державного регулювання інноваційною діяльністю в умовах глобалізаційних та інтеграційних процесів

Основні принципи державної інноваційної політики. Макро-економічне регулювання інноваційної діяльності. Механізм регулювання інноваційної діяльності. Інноваційна політика держави. Обґрунтування заходів щодо зміцнення міжнародної інноваційної політики. Інфраструктурне забезпечення інноваційної політики держави. Інструменти регулювання інноваційною діяльністю. Дослідницький податковий кредит. Особливості фіскальної політики підприємств інноваційної сфери.

Змістовий модуль (тема) 6

Сучасні організаційні форми реалізації інновацій

Наукові організації як джерело формування та реалізації інновацій. Організаційні структури інноваційної діяльності. Закордонний і вітчизняний досвід роботи наукових та інноваційних організацій. Ринкові суб'єкти інноваційної діяльності. Інноваційні центри. Технопарки, технополіси, державна інноваційна фінансово-кредитна установа, інкубатори: характерні риси, особливості функціонування на ринку інноваційних продуктів. Венчурні компанії. Інноваційні банки та їх роль у розбудові світового високотехнологічного ринку. Сутність та особливості партнерських відносин фірм-експлерентів з фірмами-патієнтами, віолентами і комутантами. Організаційні форми інтеграції науки та виробництва.

Змістовий модуль (тема) 7

Концептуальні засади формування технопарків

Особливості концепції формування технопарків. Місія, цілі й завдання проекту створення технопарку. Проектування технопарків. Технопарк як перспективна форма формування інноваційної стратегії й інноваційного виробництва. Організаційно-функціональна структура технопарку. Технопарки України: загальна характеристика, особливості та перспективи розвитку.

Змістовий модуль (тема) 8

Основні завдання для СРС за змістовими модулями 1,2,3,4,5,6,7

1. Поняття «інновація» в інноваційній діяльності.
2. Класифікація інновацій.

3. Становлення та розвиток теорії інновацій.
4. Поняття й зміст міжнародної інноваційної діяльності.
5. Сучасні світові тенденції розвитку міжнародних інновацій.
6. Інтелектуальний продукт.
7. Характеристика інноваційної діяльності.
8. Суть і завдання інноваційного менеджменту.
9. Сутність сфери інноваційної діяльності.
10. Система класифікації інновацій.
11. Життєвий цикл інновацій.
12. Сутність та складові елементи інноваційної політики підприємства.
13. Стратегічні інноваційні цілі.
14. Система планування інновацій на підприємстві.
15. Види планів.
16. Оперативне планування.
17. Стратегічне планування.
18. Розроблення інноваційної стратегії.
19. Види інноваційних стратегій та їх співвідношення.
20. Методи управління вибором інноваційних стратегій підприємства.
21. Сутність ціноутворення та ціни.
22. Основні функції ціни: облікова, стимулююча, розподільча.
23. Сутність та особливості застосування стратегій ціноутворення в інноваційній сфері.
24. Прямі економічні стимули.
25. Непрямі економічні стимули.
26. Система стимулів інноваційної сфери.
27. Форми стимулювання інноваційної діяльності.
28. Методи стимулювання інноваційної діяльності.
29. Інтелектуальна власність.
30. Нематеріальні ресурси підприємства.
31. Організаційні структури інноваційної діяльності.
32. Закордонний і вітчизняний досвід роботи наукових та інноваційних організацій.
33. Технопарки, технополіси, державна інноваційна фінансово-кредитна установа, інкубатори.

34. Венчурні компанії.
35. Особливості концепції формування технопарків. Організаційно-функціональна структура технопарку.
36. Непрямі методи регулювання підприємництва.
37. Обґрунтування необхідності державної підтримки інноваційних зусиль підприємств.
38. Інноваційна політика держави. Основні принципи державної інноваційної політики.
39. Макроекономічне регулювання інноваційної діяльності. Інноваційна політика держави.
40. Характерні риси інноваційної моделі розвитку держави.
41. Інструменти регулювання інноваційної діяльності.
42. Політика оподаткування інноваторів.
43. Дослідницький податковий кредит: особливості застосування в різних країнах світу.

Блок змістовних модулів (розділ) 2
МЕТОДОЛОГІЧНІ ТА МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ
ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ МІЖНАРОДНОЇ
ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Змістовий модуль (тема) 9

Методологічні основи оцінювання ефективності
міжнародної інноваційної діяльності

Принципи оцінювання інноваційної діяльності. Економічний ефект інноваційної діяльності. Науково-технічний ефект інноваційної діяльності. Податковий ефект інноваційної діяльності. Соціальний ефект інноваційної діяльності. Ресурсний ефект інноваційної діяльності. Екологічний ефект інноваційної діяльності. Народно-господарський ефект від інноваційної діяльності. Комерційний ефект від інноваційної діяльності.

Змістовий модуль (тема) 10

Теоретико-методичні засади оцінювання рівня економічної
ефективності міжнародних інноваційних проектів

Грошовий потік. Ординарний грошовий потік. Неординарний грошовий потік. Способи врахування фактору часу. Дисконтна ставка. Ефективність інноваційної діяльності. Економічна сутність і методика розрахунку критеріїв ефективності проектів, правила їх за-

стосування у практиці прийняття управлінських рішень щодо впровадження інновацій. Основи ухвалення рішення про фінансове чи економічне прийняття інноваційного проекту. Статичні методи оцінювання ефективності інвестиційних проектів: метод терміну окупності інвестицій (метод амортизації), метод коефіцієнту ефективності інвестицій (метод середньої норми прибутку на капітал).

Динамічні методи оцінювання ефективності інвестиційних проектів: метод чистої приведеної вартості (метод чистого дисконтованого доходу), метод індексу прибутковості інвестицій, метод внутрішньої норми дохідності (внутрішньої економічної норми рентабельності), метод ануїтету (метод еквівалентного річного доходу), метод модифікованої внутрішньої норми дохідності, коефіцієнт вигод і витрат. Інші критерії ефективності проекту: тест рентабельності першого року експлуатації проекту, критерій Бруно, графоаналітичний метод «квадрат потенціалу». Показники соціально-економічного ефекту.

Змістовий модуль (тема) 11

Моніторинг інновацій та інформаційне забезпечення інноваційної діяльності

Сутність та особливості моніторингу інновацій. Моніторинг інноваційного проекту. Система моніторингу інновацій. Об'єкти моніторингу міжнародної інноваційної діяльності.

Показники технологічного балансу. Індикатори науково-технологічної діяльності: кількість документів; кількість посилань; кількість співавторів; кількість патентів; кількість цитувань патенту. Організаційно-структурні показники розвитку науково-технологічного потенціалу України.

Інформаційне забезпечення моніторингу інноваційної діяльності. Інформаційні ресурси: можливості оцінювання. Склад інформації для створення наукомісткої високотехнологічної продукції. Наукова інформація. Науково-технічна інформація. Технічна інформація. Економічна інформація. Інформаційна взаємодія.

Змістовий модуль (тема) 12

Фінансове забезпечення міжнародної інноваційної діяльності

Цілі, принципи та завдання системи фінансування. Види та джерела підтримки інноваційної діяльності. Система фінансування інноваційного розвитку. Бюджетні асигнування. Власні кошти під-

приємств (промислові інвестиції з прибутку й у складі витрат виробництва). Фінансові ресурси різноманітних типів комерційних структур (інвестиційних компаній, комерційних банків, страхових товариств, фінансово-промислових груп (ФПГ)). Кредитні ресурси спеціально уповноважених урядом інвестиційних банків. Конверсійні кредити для інноваційних підприємств оборонного комплексу. Іноземні інвестиції промислових і комерційних фірм і компаній. Кошти національних і закордонних фондів. Приватні накопичення фізичних осіб.

Змістовий модуль (тема) 13

Міжнародна інноваційна діяльність: стимулювання та правові аспекти охорони інтелектуальної власності

Форми стимулювання інноваційної діяльності. Методи стимулювання інноваційної діяльності. Прямі економічні стимули. Непрямі економічні стимули. Система стимулів інноваційної сфери. Шляхи відстоювання прав та інтересів вітчизняних інноваторів на зовнішніх ринках. Спеціальні стимули інноваційних технологічних змін у країні. Система захисту інновацій.

Інтелектуальна власність. Нематеріальні ресурси підприємства. Винахід. Промисловий зразок. Корисна модель. Знак для товарів та послуг. Фірмові найменування. Банк даних. База даних. База знань. Банк знань. Ноу-хау. Гудвіл. Раціоналізаторська пропозиція. Комерційна таємниця. Патент. Свідоцтво на знак для товарів та послуг. Суміжні права. Авторське свідоцтво. Ліцензія. Ліцензійна угода. Роялті. Пашуальний платіж. Нематеріальний актив. Виняткове право використання об'єктів промислової власності.

Змістовий модуль (тема) 14

Система державного регулювання і стимулювання інноваційної діяльності

Прямі методи регулювання інноваційного підприємництва. Непрямі методи регулювання підприємництва. Обґрунтування необхідності державної підтримки інноваційних зусиль підприємств. Органи державного регулювання інноваційної діяльності: функціональні обов'язки та особливості їх здійснення.

Інноваційна політика держави. Основні принципи державної інноваційної політики. Макроекономічне регулювання інноваційної діяльності. Інноваційна політика держави. Характерні риси іннова-

ційної моделі розвитку держави. Інструменти регулювання інноваційною діяльністю. Політика оподаткування інноваторів. Дослідницький податковий кредит: особливості застосування в різних країнах світу. Стимулювання інноваційної діяльності.

Правові аспекти охорони інтелектуальної власності. Класифікація нематеріальних ресурсів підприємства. Система захисту інновацій. Поняття та оцінка нематеріальних активів підприємства.

Змістовий модуль (тема) 15

Управління ризиком міжнародної інноваційної діяльності

Інновації і ризик: проблеми і методи оцінки. Сутність та особливості управління інноваційним ризиком. Класифікація ризиків інноваційної діяльності. Якісний аналіз ризиків міжнародної інноваційної діяльності. Кількісний аналіз ризиків міжнародної інноваційної діяльності. Статистичний метод оцінки ризиків інноваційної діяльності. Аналітичний метод оцінки ризиків інноваційної діяльності. Метод використання дерева рішень й імовірнісного підходу оцінки ризиків інноваційної діяльності. Метод оцінки фінансової стійкості чи оцінки доцільності витрат інноваційної діяльності. Метод експертних оцінок ризиків інноваційної діяльності. Нормативний метод оцінки ризиків інноваційної діяльності. Метод аналізу чутливості проекту. Застосування методу аналогій при оцінці інноваційного ризику.

Змістовий модуль (тема) 16

Основні завдання для СРС за змістовими модулями
9,10,11,12,13,14,15

1. Принципи оцінювання інноваційної діяльності.
2. Економічний ефект інноваційної діяльності.
3. Науково-технічний ефект інноваційної діяльності.
4. Податковий ефект інноваційної діяльності.
5. Соціальний ефект інноваційної діяльності.
6. Ресурсний ефект інноваційної діяльності.
7. Екологічний ефект інноваційної діяльності.
8. Ефективність інноваційної діяльності.
9. Економічна сутність і методика розрахунку критеріїв ефективності проектів, правила їх застосування у практиці прийняття управлінських рішень щодо впровадження інновацій.
10. Статичні методи оцінювання ефективності інвестиційних проектів.

11. Динамічні методи оцінювання ефективності інвестиційних проектів.

12. Сутність та особливості моніторингу інновацій. Моніторинг інноваційного проекту. Система моніторингу інновацій. Об'єкти моніторингу міжнародної інноваційної діяльності.

13. Показники технологічного балансу.

14. Індикатори науково-технологічної діяльності.

15. Організаційно-структурні показники розвитку науково-технологічного потенціалу України.

16. Бюджетні асигнування.

17. Власні кошти підприємств.

18. Фінансові ресурси різноманітних типів комерційних структур (інвестиційних компаній, комерційних банків, страхових товариств).

19. Кредитні ресурси спеціально уповноважених урядом інвестиційних банків.

20. Іноземні інвестиції промислових і комерційних фірм і компаній.

21. Стимулювання інноваційної діяльності.

22. Правові аспекти охорони інтелектуальної власності.

23. Класифікація нематеріальних ресурсів підприємства.

24. Система захисту інновацій.

25. Поняття та оцінка нематеріальних активів підприємства.

26. Сутність та особливості управління інноваційним ризиком.

27. Класифікація ризиків інноваційної діяльності.

28. Методи оцінки ризиків міжнародної інноваційної діяльності

Заключення

Інтегрований висновок за дисципліною. Знання і уміння, які будуть використовуватись при вивченні інших дисциплін. Значення економічних знань для формування світогляду майбутнього фахівця. Перспективи розвитку теорії та практики застосування інструментарію здійснення міжнародної інноваційної діяльності.

II. ЗМІСТ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

Студенти заочної форми навчання напряму підготовки «Міжнародна економіка» виконують контрольну роботу з дисципліни «Міжнародна інноваційна діяльність».

Контрольна робота з дисципліни «Міжнародна інноваційна діяльність» – це самостійно виконане студентом наукове дослідження економічних проблем щодо зовнішньоекономічної діяльності, визначених кафедрою. Це вимагає від студентів творчого підходу, наполегливого пошуку, використання всіх отриманих знань, цілеспрямованості під час підготовки роботи.

Метою контрольної роботи є перевірка засвоєння знань, отриманих шляхом самостійного опрацювання теоретичних питань із дисципліни «Міжнародна інноваційна діяльність».

Контрольна робота з дисципліни «Міжнародна інноваційна діяльність» складається з двох теоретичних питань та задачі. Перелік теоретичних питань можна використовувати при підготовці до заліку.

Методика вибору варіанту контрольної роботи така: номери теоретичних питань студент обирає як перетин відповідного рядку і графи таблиці 1 за двома останніми цифрами залікової книжки: за передостанньою цифрою вибирається рядок таблиці, а за останньою – графа. Варіант практичного завдання (задачі) обирається згідно з останніми цифрами залікової книжки (і – остання цифра, j – передостання).

Приклад: номер залікової книжки: $\times\times\times\times15$, – завдання – теоретичні питання під номерами: № 16 і № 29.

Творчий підхід до написання контрольної роботи передбачає глибоке вивчення літератури з теми, оцінку різних трактувань питання, отримання аргументованих висновків. Розгляд теоретичних питань повинен спиратися на аналіз статистичних даних, взятих із наукових джерел. Дані повинні бути відповідним чином оброблені та наведені у вигляді таблиць, діаграм або схем. Вони, в свою чергу, вимагають економічного аналізу та посилання на джерело.

Зміст роботи фактично відбиває план викладення обраної теми, в якому наводиться вся структура роботи з чіткими, конкретними фо-

рмулюваннями питань, для визначення яких рекомендується скористатися змістом дисципліни «Міжнародна інноваційна діяльність».

Таблиця 1 – *Ключ до вибору питань, які входять до варіанту контрольної роботи*

-		Остання цифра залікової книжки									
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Передостання цифра залікової книжки	0	1,14	2,15	3,16	4,17	5,18	6,19	7,20	8,21	9,22	10,23
	1	11,24	12,25	13,26	14,27	15,28	16,29	17,30	1,18	2,19	3,20
	2	4,21	5,22	6,23	7,24	8,25	9,26	10,27	11,28	12,29	13,30
	3	1,15	2,16	3,17	4,18	5,19	6,20	7,21	8,22	9,23	10,24
	4	11,25	12,26	13,27	14,28	15,29	16,30	1,17	2,18	3,19	4,20
	5	5,21	6,22	7,23	8,24	9,25	10,26	11,27	12,28	13,29	14,33
	6	1,13	2,14	3,15	4,16	5,17	6,18	7,19	8,20	9,21	10,22
	7	11,23	12,24	13,25	14,26	15,27	16,28	17,29	18,30	1,19	2,20
	8	3,21	4,22	5,23	6,24	7,25	8,26	9,27	10,29	11,30	1,32
	9	2,13	3,14	4,15	5,16	6,17	7,18	8,19	9,20	10,21	11,31

Текст контрольної роботи слід викладати логічно, але при цьому не допускати простого переписування його з літератури. Наводячи цитати, формулюючи певні підходи, використовуючи запозичені статистичні матеріали з різних джерел, автор обов'язково повинен зробити посилання, а ці джерела назвати у загальному списку літератури.

Стосовно вимог до структури контрольної роботи кафедра подає такі рекомендації: загальний обсяг роботи повинен складати 12-15 сторінок тексту, який набирається на комп'ютері або пишеться від руки та оформлюється відповідним чином (див. нижче).

Структура роботи охоплює: титульний аркуш (див. додаток 1); зміст (див. додаток 2); питання, що розкривають суть проблеми; список використаної літератури (див. додаток 3). Кожний елемент контрольної роботи обов'язково починається з нового аркуша.

Контрольна робота має бути виконана й оформлена з дотриманням усіх вимог до наукових робіт.

Відредагований текст контрольної роботи має бути надрукований через 1,5 міжрядкових інтервали (таблиці – через 1 інтервал) до

тридцяти рядків на сторінці на одному боці аркуша білого паперу формату А4; шрифт текстового редактора Word – Times New Roman 14 пт. Текст розміщується на сторінці, яка обмежується полями: лівим, верхнім і нижнім – не менше ніж 20 мм, правим – не менше ніж 10 мм.

Абзацний відступ складає 12,5 мм від границі тексту.

Нумерацію сторінок роботи подають арабськими цифрами у правому верхньому куті без крапки в кінці. Першою сторінкою є титульний аркуш, але на ньому номер не ставлять.

Розділи (відповідають теоретичним питанням, що розглядаються, та практичним завданням) повинні мати порядкову нумерацію в межах роботи і позначатися арабськими цифрами без крапки; слово «розділ» («питання», «пункт») не пишеться. Між цифрою, що позначає номер питання, і першою літерою заголовку має бути пробіл в один знак. Заголовки друкують симетрично до набору (посередині рядка) або з абзацного відступу.

Рисунки та таблиці у контрольній роботі повинні бути правильно оформлені та підписані.

Ілюстрації слід розміщувати безпосередньо після тексту, де вони згадуються вперше, або на наступній сторінці. Ілюстрації позначають словом «Рисунок» і нумерують арабськими цифрами поспідовно в межах кожного розділу контрольної роботи. Номер ілюстрації складається з номеру розділу і порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка. Назву ілюстрації від номеру слід відокремлювати рискою (тире); крапку в кінці назви ілюстрації не ставлять. Наприклад: «Рисунок 2.3 – Методи регулювання зовнішньої торгівлі» (третій рисунок другого розділу). Номер ілюстрації та її назва розміщуються під ілюстрацією симетрично до набору (посередині рядка); на всі ілюстрації мають бути посилання у тексті роботи.

Таблицю слід розміщувати безпосередньо після тексту, в якому вона згадується вперше або на наступній сторінці. Таблиці слід нумерувати арабськими цифрами в межах кожного розділу контрольної роботи. Номер таблиці складається з номеру розділу і порядкового номеру таблиці в цьому розділі, між якими ставиться крапка. Після номеру таблиці ставлять риску (тире) і друкують назву таблиці малими літерами (крім першої великої); крапку в кінці назви

таблиці не ставлять. Наприклад: «Таблиця 2.1 – Динаміка прямих іноземних інвестицій в Україну» (перша таблиця другого розділу). Номер таблиці та її назва розміщуються над таблицею з абзацного відступу; на всі таблиці мають бути посилання у тексті роботи. У таблицях слід обов'язково зазначати одиницю виміру. Якщо всі одиниці виміру є однакові для всіх показників таблиці, то вони наводяться у заголовку. Одиниці виміру мають наводитися відповідно до стандартів. Чисельні величини у таблиці повинні мати однакову кількість десяткових знаків.

Формули нумерують арабськими цифрами в межах кожного розділу контрольної роботи. Номер формули складається з номера розділу і порядкового номера формули в розділі, між якими ставлять крапку. Нумери формул пишуть біля правого поля аркуша на рівні відповідної формули в круглих дужках. Пояснення значень символів і числових коефіцієнтів треба подавати безпосередньо під формулою в тій послідовності, в якій вони наведені у формулі. Значення кожного символу і числового коефіцієнта треба подавати з нового рядка. Перший рядок пояснення починають зі слова «де» без двокрапки. Вище і нижче кожної формули потрібно залишити не менше одного вільного рядка. В кінці формул і в тексті перед ними розділові знаки ставлять відповідно до правил пунктуації.

При написанні контрольної роботи студент повинен давати посилання на джерела, матеріали з яких наводяться в роботі або на ідеях і висновках яких розробляються проблеми, задачі, питання, вивченню яких присвячена робота. Посилання в тексті роботи на джерела слід зазначати порядковим номером за переліком посилань, виділеним двома квадратними дужками, наприклад: «у роботах [1-3]...». Якщо наводиться цитата, то посилання надається одразу після закінчення цитати у квадратних дужках із зазначенням порядкового номеру джерела та відповідної сторінки джерела, наприклад: [4, с. 35].

Список літератури розміщується в кінці роботи. Він охоплює всі джерела, якими користувався автор (5-15 джерел). Оформлюється список літератури в алфавітному порядку, джерела також нумеруються для здійснення посилань на них. Пропонується використовувати як фундаментальні підручники, словники, енциклопедії, монографії, так і довідники, статистичні збірники та періодичні видання.

Таким чином, контрольна робота повинна бути підготовлена як цілісне закінчене дослідження з визначеної теми, рівень виконання якого свідчить про глибоку теоретичну підготовку студента.

III. ОРГАНІЗАЦІЙНІ ПОРАДИ СТОСОВНО ТЕРМІНІВ ТА ЕТАПІВ ПІДГОТОВКИ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

Контрольна робота повинна бути виконана та представлена на кафедру для рецензування й отримання дозволу на захист не пізніше, ніж за 2 тижні до складання заліку з цієї дисципліни. Робота повинна бути подана у закінченому вигляді та відповідним чином оформлена.

Студенти, які не виконали контрольну роботу, або виконали її незадовільно, до складання заліку не допускаються.

Зважаючи на високі вимоги до змістовної частини контрольної роботи, слід мати на увазі, що відвідування консультацій керівника контрольної роботи дає змогу не лише контролювати хід підготовки, а й, перш за все, обговорювати дискусійні питання, наукові підходи. До кожної консультації студенту слід готуватися: формулювати питання, вибирати матеріал.

Після обрання питань контрольної роботи (залежно від номеру залікової книжки), студент знайомиться з тим, як вони висвітлені науковій літературі, який рівень її розробки, які є фундаментальні видання з цієї проблеми, що нового з'явилося в періодичних виданнях.

Знайомство з питанням слід розпочинати з фундаментальних підручників, як вітчизняних, так і зарубіжних, в яких подається глибокий за змістом матеріал, що визнається світовою економічною наукою, розкриває сутність економічних категорій і процесів. Далі можна звертатися до монографій, періодичних видань для більш ґрунтовного розкриття проблеми.

Особливу увагу під час опрацювання літературних джерел слід приділити конспектуванню певних теоретичних положень зі своїми нотатками, зауваженнями. Це допоможе зробити огляд літератури, критично осмислити певну точку зору, сформулювати свою позицію.

Знайомлячись з літературою, необхідно перш за все звернутися до алфавітних каталогів бібліотеки ХНАДУ, наукової бібліотеки ім. В.Г. Короленка. Розглядаючи літературу та відбираючи потрібну, слід на картках записувати її бібліографічні дані. Підібравши лі-

тературу, на цих же картках слід зробити нотатки про питання, що розглядаються в цих джерелах, – це допоможе при складанні змісту, бібліографічного огляду та списку використаної літератури.

Знайомство зі значним обсягом літератури та накопичення значної кількості законспектованих матеріалів дають змогу скласти уявлення про проблему в цілому, про її вузлові питання, про необхідність та можливість дослідження її в певному напрямку. На підставі цього складається план, який обговорюється та узгоджується з науковим керівником.

Під час написання тексту слід консультиватися з керівником, щоб у проведенні дослідження дотримуватися чіткої лінії, не допускати мішанини та суперечності положень. Автор може висвітлити різні точки зору в аналізі того чи іншого питання, але він повинен або приєднатися до якоїсь з них, або мати власну думку, що просліджується протягом усієї роботи.

IV. ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ ДО КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

1. Поняття «інновація» в інноваційній діяльності.
2. Класифікація інновацій.
3. Становлення та розвиток теорії інновацій.
4. Поняття й зміст міжнародної інноваційної діяльності.
5. Суть і завдання інноваційного менеджменту.
6. Сутність сфери інноваційної діяльності.
7. Система класифікації інновацій.
8. Життєвий цикл інновацій.
9. Сутність та складові елементи інноваційної політики підприємства.
10. Стратегічні інноваційні цілі.
11. Система планування інновацій на підприємстві.
12. Розробка інноваційної стратегії.
13. Види інноваційних стратегій та їх співвідношення.
14. Методи управління вибором інноваційних стратегій підприємства.
15. Сутність ціноутворення та ціни.
16. Основні функції ціни: облікова, стимулююча, розподільча.
17. Сутність та особливості застосування стратегій ціноутворення в інноваційній сфері.
18. Система стимулів інноваційної сфери.
19. Форми стимулювання інноваційної діяльності.
20. Методи стимулювання інноваційної діяльності.
21. Інтелектуальна власність.
22. Закордонний і вітчизняний досвід роботи наукових та інноваційних організацій.
23. Технопарки, технополіси, державна інноваційна фінансово-кредитна установа, інкубатори.
24. Венчурні компанії.
25. Особливості концепції формування технопарків. Організаційно-функціональна структура технопарку.
26. Інноваційна політика держави. Основні принципи державної інноваційної політики.
27. Макроекономічне регулювання інноваційної діяльності. Інноваційна політика держави.

28. Інструменти регулювання інноваційної діяльності.
29. Ефективність інноваційної діяльності.
30. Економічна сутність і методика розрахунку критеріїв ефективності проектів, правила їх застосування у практиці прийняття управлінських рішень щодо впровадження інновацій.
31. Статичні методи оцінювання ефективності інвестиційних проектів.
32. Динамічні методи оцінювання ефективності інвестиційних проектів.
33. Сутність та особливості моніторингу інновацій. Моніторинг інноваційного проекту. Система моніторингу інновацій. Об'єкти моніторингу міжнародної інноваційної діяльності.

V. ЗАДАЧА ДО КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

(i – остання цифра залікової книжки, j – передостання)

На підприємстві «МішейнТрейд» планується впровадження інноваційного проекту щодо виготовлення продукції за використанням удосконаленого технологічного обладнання з червня поточного року. Річний обсяг продукції на підприємстві до впровадження інноваційного проекту становив 15000 од. Норма амортизації становить 2 %. Додаткові капіталовкладення для впровадження інновацій 100000 грн. Основні показники роботи підприємства до і після впровадження інновацій представлено у таблиці 1.

Таблиця 1 – Основні показники роботи підприємства «МішейнТрейд» до і після впровадження інновацій

Найменування показника	Значення	
	До впровадження інновації	Після впровадження інновацій
Розцінка на операцію виробництва продукції, грн.	$10+i$	$8+i$
Основна заробітна плат, грн.	$3500+(i+j)$	$3500+2*(i+j)$
Додаткова заробітна плата, %	$15+i$	$15+i$
Нарахування на заробітну плату, %	$32,5+i$	$32,5+i$
Зміна річного обсягу випуску продукції, %	0	$10+i$
Норма витрат матеріалів на одиницю продукції, грн./од. мат.	$2*i$	$1,5*i$
Ціна одиниці матеріалу, грн..	$5+(i+j)$	$4+(i+j)$
Умовно-постійні витрати на одиницю продукції, грн.	$2,5+(i+j)$	$2+(i+j)$
Індекс зміни умовно-постійних витрат	0,15	
Індекс зміни обсягу продажу продукції	0,25	
Вартість основних виробничих фондів, грн.	$1000+(i+j)$	$1100+(i+j)$
Норма витрат на утримання та експлуатацію обладнання	$2*i$	
Потужність встановлених електродви-	350	450

гунів	
Річний фонд робочого часу обладнання, год.	13500
Коефіцієнт завантаження обладнання у часі	$0,6+(i+j)$
Ціна однієї кВт/год. електроенергії	$0,1+i$

Розрахувати основні показники річної економічної ефективності впровадження інновацій, а саме: валову річну економію витрат, фактичну економію витрат та річний економічний ефект.

VI. МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО РОЗВ'ЯЗАННЯ ЗАДАЧІ

Показники річної економічної ефективності охоплюють умовно-річну економію витрат, фактичну економію витрат та річний економічний ефект.

Умовно-річна економія витрат – оцінює величину прогнозованої економії від упровадження новацій. Вона розраховується як різниця між валовою річною економією за усіма можливими напрямками і додатковими витратами (якщо вони є), пов'язаними із модернізацією обладнання.

1. Валова річна економія витрат. Залежно від сутності інновації вона охоплює економію заробітної плати, економію матеріалів, економію умовно-постійних витрат:

а) економія заробітної плати – наявна за використання нового способу виконання робіт, який потребує менше часу, ніж старий:

$$E_{zn} = (\rho_1 - \rho_2) * \left(1 + \frac{D}{100}\right) * \left(1 + \frac{H}{100}\right) * B_2,$$

де ρ_1 і ρ_2 – розцінки на операцію відповідно до і після впровадження інновації;

D і H – відповідно відсоток додаткової заробітної плати і нарахувань на заробітну плату;

B_2 – річний обсяг випуску продукції після впровадження інновації;

б) економія витрат матеріалів – розраховується у разі застосування дешевшого замінника (зміна ціни матеріалу) або нового способу оброблення матеріалу, зменшуються його питомі витрати:

$$E_m = (H_1 * C_1 - H_2 * C_2) * B_2,$$

де H_1 і H_2 – норми витрат матеріалів на одиницю продукції відповідно до і після впровадження інновації;

C_1 і C_2 – ціна одиниці матеріалу.

в) економія умовно-постійних витрат – розраховується у разі збільшення обсягу продажу продукції, виготовленої із застосуванням інновації (інновації маркетингового характеру, інновації, що поліпшують якість продукції тощо):

$$E_{yn} = (УП_1 - УП_1 \frac{в}{a}) * B_2,$$

де $УП_1$ – умовно-постійні витрати на одиницю продукції до впровадження інновації;

$в$ – індекс зміни умовно-постійних витрат;

a – індекс зміни обсягу продажу продукції.

2. Додаткові експлуатаційні витрати. Наявні за збільшення вартості основних засобів внаслідок їх модернізації. Враховують зміну витрат на амортизацію обладнання, його утримання та експлуатацію і на електроенергію (може бути зменшення витрат):

а) зміна витрат на амортизацію обладнання та на його утримання і експлуатацію:

$$З_{ам} = \frac{K_2 - K_1 \frac{B_2}{B_1}}{100} * N_a,$$

$$З_{ye} = \frac{K_2 - K_1 \frac{B_2}{B_1}}{100} * H_{ye},$$

де K_1 і K_2 – вартість основних засобів до і після впровадження інновації;

N_a – норма амортизації, %;

H_{ye} – норма витрат на утримання та експлуатацію обладнання, %;

B_1 – річний обсяг випуску продукції до впровадження інновації,
б) зміна витрат на електроенергію:

$$Z_{ел} = (P_2 - P_1) * T_p * k_z * C_e,$$

де P_1 і P_2 – потужність встановлених електродвигунів до і після впровадження інновації;

T_p – річний фонд робочого часу обладнання;

k_z – коефіцієнт завантаження обладнання у часі;

C_e – ціна однієї кВт/год. електроенергії.

Тоді умовно-річна економія витрат дорівнює:

$$\Delta C = E_{zn} + E_m + E_{yn} - Z_{ам} - Z_{ye} - Z_{ел}.$$

Перевищення прогнозованої економії над додатковими витратами свідчить про доцільність реалізації запропонованого інноваційного рішення.

Фактична економія витрат. Розраховується шляхом приведення умовно-річної економії до періоду використання інновації в даному році за формулою:

$$E_{\phi} = \frac{\Delta C * n}{12},$$

де n – кількість місяців до кінця року з моменту впровадження інновації.

Річний економічний ефект. Визначається приведенням капітальних витрат до поточних протягом умовного року за формулою:

$$E_{реф} = \Delta C - E_n * \Delta K,$$

де ΔK – додаткові капіталовкладення, пов'язані з реалізацією інновації;

E_n – показник нормативної економічної ефективності, величина якого залежить від прийнятого для підприємства рівня віддачі від капіталовкладень (як правило, для устаткування достатнім є рівень 15%, тобто $E_n = 0,15$).

Розрахунок останнього показника необхідний у разі впровадження інновацій технічного характеру, амортизаційний період яких перевищує один рік.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Балабанов И.Т. Инновационный менеджмент.- СПб: Питер,2000. – 412 с.
2. Валадайцев С.В. Управление инновационным бизнесом: Учеб. пособие для вузов. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2001. – 344 с.
3. Валдайцев С.В. Оценка бизнеса и управление стоимостью предприятия: Учеб. пособие для вузов. – ЮНИТИ-ДАНА 2001. – 720 с.
4. Верба В.А., Загородніх О.А. Міжнародна інноваційна діяльність: Підручник. – К.: КНЕУ, 2000. – 322 с.
5. Гительман Л.Д. Преобразующий менеджмент. М.: Дело, 2002. – 234 с.
6. Гринев В.Ф. Інноваційний менеджмент. К., 2000. – 235 с.
7. Економіка й організація інноваційної діяльності: Підручник / О.І.Волков, М.П.Денисенко, А.П.Гречна та ін.; Під ред. проф. О.І.Волкова, проф. М.П.Денисенка. – К.: ВД«Професіонал», 2004. – 960 с.
8. Жихор О.Б. Інноваційна політика розвитку регіонів: теорія та практика формування, механізми реалізації монографія / Жихор Олена Борисівна; НАН України, Ін-т регіон. дослідж. - Л., 2009. - 544 с.
9. Зайцев Н.Л. Экономика промышленного предприятия. Учебник. М., ИНФРА-М, 1998. – 124 с.
10. Закон України «Про інноваційну діяльність». Київ, 4 липня 2002 р.
11. Инновационная экономика: монография / Л.Н. Ивин, В.М. Куклин, А.С. Захарченков; под ред. Л.Л. Тобажнянского. – Х., 2010. – 716 с.
12. Инновационный менеджмент / Под ред. С.Д. Ильенковой.- М.: "Банки и биржи", 1999. – 341 с.
13. Инновационный менеджмент: Справочное пособие / Под ред. П.Н. Завлина, А.К. Казанцева, Л.Э. Миндали.- СПб. Наука, 1997. – 361 с.
14. Інноваційна модель розвитку економіки України в умовах глобалізації: монографія / О.І.Дацій, М.В. Гаман, Н.В. Дацій. – Донецк : Юго-Восток, 2010. – 370 с.

15. Керівництво Осло. Рекомендації щодо збору та аналізу даних стосовно інновацій, третє видання / переклад з англ. та наукова редакція Андрощука Г.О., 2009. – 162 с.
16. Ковалев Г.Д. Основы инновационного менеджмента. Учебник для вузов. М., ЮНИТИ-ДАНА, 1999. – 365 с.
17. Краснокутська Н.В. Інноваційний менеджмент. Навчальний посібник. К., / КНЕУ, 2003. – 452 с.
18. М.А. Йохна, В. В. Стадник. Економіка і організація інноваційної діяльності. Навч. посібник.. – К., 2005 р.
19. Методы экономической оценки инвестиционных проектов на транспорте / Составитель Кулаев Ю.Ф. – К., 2001. – 124 с.
20. Міждисциплінарний словник з менеджменту // Навчальний посібник [колективне видання] за ред. Черваньова Д. М., Жилінської О. І. – К. : Нічлава, – 2011. – 624 с.
21. Міжнародна інноваційна діяльність. Навч. посібник / Під ред. С.О. Москвина. – К.:Лібра, 1999. – 366 с.
22. Морозов Ю.П. Инновационный менеджмент. Уч. пособие для ВУЗов – М.: «Юнито-Дано», 2000. – 252 с.
23. Мыльник В.В, Инвестиционный менеджмент: Учеб. пособие. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Академ. Проект, 2002. – 272 с.
24. Ойхман Е.Г., Попов Э.В. Реинжиниринг бизнеса: реинжиниринг организаций и информационные технологии. М.: Финансы и статистика, 1997. – 187 с.
25. Оценка бизнеса. Учебник под ред. А.Г. Грязновой. М.: Финансы и статистика, 2000. – 512 с.
26. Пересада А.А. Управління інвестиційним процесом. – К.: Лібра, 2002. – 472 с.
27. Поддерегин А.М., Буряк Л.Д., Калач Н.Ю. Финансовый менеджмент. – М.: Книга. – 2001. – 344 с.
28. Санто Б. Инновация как средство экономического развития. Пер. с венгер. –М.: Прогресс, 1990. – 254 с.
29. Синтия Д., Скотт, Денис Т. Джэфф Управление переменами в организации. – Челябинск, 1966. – 165 с.
30. Статистика науки и инноваций. Краткий терминологический словарь / Под ред. Л.М. Гохберга. М.: Центр исследований и статистики науки, 1996. – 184 с.

31. Ступницький О.І. Інновації та інноваційний менеджмент: Навчальний посібник / О.І. Ступницький; КНУТШ. – Київ : Київський університет, 2006. – 178 с.
32. Твис Б. Управление научно-техническими нововведениями.- М.: Экономика, 1989. – 365 с.
33. Торкатюк В.І., Шутенко А.Л., Соболева Г.Г. Інноваційна політика науково-технічного розвитку міста. - Харків: ХДАМГ, 2003. – 204 с.
34. Управління інноваціями в сучасній організації : Монографія / В.А. Євтушевський, М.О. Канаєва, О.І. Жилінська, Л.М. Названова, Г.С. Лузан; КНУТШ. – Київ, 2006. – 359 с.
35. Чухрай Наталія Товарна інноваційна політика : Управління інноваціями на підприємстві. Підручник для студентів вищих навчальних закладів / Національний університет «Львівська політехніка»; Вища школа підприємництва та управління (м. Лодзь, Польща); Н.Чухрай, Р. Патора.– Київ: Кондор, 2006. – 398 с.
36. Ястремська О.М. Моделювання інноваційних процесів: навчальний посібник / Ястремська О.М., Тонєва К.В.; МОНУ ; Харк. нац. економ. ун-т. – Харків : ХНЕУ, 2010. – 176 с.

Додаткова література

1. Немцов В.Д. Стратегічний менеджмент : Навч. посібник для студ. вищих навч. закладів / В.Д. Немцов, Л.Є. Довгань. – Київ : ЕксОб, 2004. – 560 с.
2. Ансофф И. Стратегическое управление / И. Ансофф. – Москва, 1989. – 519 с.
3. Балан В.Г. Моделі теорії прийняття управлінських рішень // Навчальний посібник – К. : Нічлава – 2011. – 100 с.
4. Бланк И.А, Финансовый менеджмент. Учебный курс. – К.: Ника-Центр, 1999. – 114 с.
5. Брігхем Є.Ф. Основи фінансового менеджменту. – К.: Молодь, 2000. – 321 с.
6. Виханский О.С. Стратегическое управление : Учебник для студ. обучающихся по спец. и направлению «Менеджмент» / О.С. Виханский; Ред. И.К. Безумнова. – 2-е изд., перераб. и доп. – Москва : Экономист, 2003. – 296 с.

7. Зуб А.Т. Стратегический менеджмент : Теория и практика: Учебное пособие для студ. высш. учеб. завед. / А.Т. Зуб; МГУ им. М.В. Ломоносова. – 2-е изд., испр. и доп. – Москва : Аспект Пресс, 2004. – 415 с.
8. Маркова В.Д. Стратегический менеджмент : Курс лекций: Учебное пособие для студ.высш.учеб.зав. / В.Д. Маркова, С.А. Кузнецова. – Москва: Инфра-М, 2002. – 288 с.
9. Минцберг Г. Стратегический процесс / Г. Минцберг, Дж.Б. Куинн, С. Гошал. – Санкт-Петербург : Питер, 2001. – 688 с.
10. Міждисциплінарний словник з менеджменту // Навчальний посібник [колективне видання] за ред. Черваньова Д. М., Жилінської О. І. – К. : Нічлава, – 2011. – 624 с.
11. Портер М. Стратегія конкуренції : Методика аналізу галузей і діяльності конкурентів / Портер Майкл; Пер. з англ. А. Олійник, Р. Скільський. – Київ : Основи, 1998. – 390 с.
12. Стоянова Е.С. Финансовый менеджмент. 5-е издание. – М.: Издательство «Перспектива», 2000. – 356 с.
13. Томпсон-мл. А.А. Стратегический менеджмент : Концепции и ситуации для анализа / А.А. Томпсон-мл., Стрикленд, Ш. – 12-е изд. – Москва : Вильямс, 2003. – 928 с.
14. Управление инвестициями: В 2-х т. / В.В. Шеремет, В.М. Павлюченко, В.Д. Шапиро и др. – М.: Высш. шк., 1998. – 321 с.
15. Федонін О.С, Реніуа І.М., Олексик О.І. Потенціал підприємства: формування та оцінка: Навч. посібник. – К: КНЕУ, 2004. – 316 с.
16. Федоренко В. Г. Інвестиційний менеджмент. – К.: Міжрегіональна академія управління персоналом, 2001. – 205 с.
17. Финци У. Всемирный Банк и анализ проектов. – Вашингтон, Институт экономического развития Всемирного Банка, 1991. – 105 с.
18. Чапек В.Н. Экономика природопользования: Учеб. пособие. – М.: ПРИОР, 2000. – 208 с.
19. Черваньов Д.М. Сіткові моделі у менеджменті : Навч. посібник для студентів економічних спеціальностей / Д.М. Черваньов, В.Г. Балан. – Київ : РВВ ІМФ, 2003. – 160 с.
20. Шегда А.В. Стратегічне управління: Підручник. – К.: ВПЦ «Київський університет». – 2009. – 304 с.

21. Шершньова З.Є. Стратегічне управління: Навчально-методичний посібник для самостійного вивчення дисципліни / З.Є. Шершньова, С.В. Оборська, Ю.М. Ратушний; МОНУ; КНЕУ. – Київ : КНЕУ, 2001. – 232 с.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АВТОМОБІЛЬНО-ДОРОЖНІЙ
УНІВЕРСИТЕТ
ЦЕНТР ЗАОЧНОГО НАВЧАННЯ
Кафедра міжнародної економіки

КОНТРОЛЬНА РОБОТА
з дисципліни
«Міжнародна інноваційна діяльність»

Студента ___ курсу ЕМ -5__ групи
Напрямок підготовки: Економіка і підприємництво
Спеціальність: Міжнародна економіка ___

Керівник _____ Нікітіна А.В. _____

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оценка: ECTS _____

Члени комісії _____

м. Харків – 20___

ПЛАН КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

1. Інструменти регулювання інноваційної діяльності.
2. Ефективність інноваційної діяльності.
3. Задача
4. Література

ЛІТЕРАТУРА

37. Балабанов И.Т. Инновационный менеджмент.- СПб: Питер,2000. – 412 с.
38. Валадайцев С.В. Управление инновационным бизнесом: Учеб. пособие для вузов. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2001. – 344 с.
39. Валадайцев С.В. Оценка бизнеса и управление стоимостью предприятия: Учеб. пособие для вузов. – ЮНИТИ-ДАНА 2001. – 720 с.
40. Верба В.А., Загородніх О.А. Міжнародна інноваційна діяльність: Підручник. – К.: КНЕУ, 2000. – 322 с.
41. Гительман Л.Д. Преобразующий менеджмент. М.: Дело, 2002. – 234 с.
42. Гринев В.Ф. Інноваційний менеджмент. К., 2000. – 235 с.
43. Економіка й організація інноваційної діяльності: Підручник / О.І.Волков, М.П.Денисенко, А.П.Гречна та ін.; Під ред. проф. О.І.Волкова, проф. М.П.Денисенка. – К.: ВД«Професіонал», 2004. – 960 с.
44. Жихор О.Б. Інноваційна політика розвитку регіонів: теорія та практика формування, механізми реалізації монографія / Жихор Олена Борисівна; НАН України, Ін-т регіон. дослідж. - Л., 2009. - 544 с.
45. Зайцев Н.Л. Экономика промышленного предприятия. Учебник. М., ИНФРА-М, 1998. – 124 с.
46. Закон України «Про інноваційну діяльність». Київ, 4 липня 2002 р.
47. Инновационная экономика: монография / Л.Н. Ивин, В.М. Куклин, А.С. Захарченков; под ред. Л.Л. ТОВАЖНЯНСКОГО. – Х., 2010. – 716 с.
48. Инновационный менеджмент / Под ред. С.Д. Ильенковой.- М.: "Банки и биржи", 1999. – 341 с.
49. Инновационный менеджмент: Справочное пособие / Под ред. П.Н. Завлина, А.К. Казанцева, Л.Э. Миндали.- СПб. Наука, 1997. – 361 с.

50. Інноваційна модель розвитку економіки України в умовах глобалізації: монографія / О.І.Дацій, М.В. Гаман, Н.В. Дацій. – Донецьк : Юго-Восток, 2010. – 370 с.
51. Керівництво Осло. Рекомендації щодо збору та аналізу даних стосовно інновацій, третє видання / переклад з англ. та наукова редакція Андрощука Г.О., 2009. – 162 с.
52. Ковалев Г.Д. Основы инновационного менеджмента. Учебник для вузов. М., ЮНИТИ-ДАНА, 1999. – 365 с.
53. Краснокутська Н.В. Інноваційний менеджмент. Навчальний посібник. К., / КНЕУ, 2003. – 452 с.
54. М.А. Йохна, В. В. Стадник. Економіка і організація інноваційної діяльності. Навч. посібник.. – К., 2005 р.
55. Методы экономической оценки инвестиционных проектов на транспорте / Составитель Кулаев Ю.Ф. – К., 2001. – 124 с.
56. Міждисциплінарний словник з менеджменту // Навчальний посібник [колективне видання] за ред. Черваньова Д. М., Жилінської О. І. – К. : Нічлава, – 2011. – 624 с.